

סדר השירים

תתחיל ללכת / ביני אילני

כל תשרי / שי ישראלי

חורף שוב דופק / אלחי ינאי

התִּכּוֹנְנוֹת / איתן דקל

הוראות בטיחות / משה בלאו

תפילת עוברי דרכים / שי ישראלי

צילך / גבריאל בומן

* / ביני אילני

[בקפלי ההרים תהום] / אלחי ינאי

הפקעה ב' / משה בלאו

הדראמה הגדולה / ביני אילני

אותיות או לא להיות / אילון חג'ג'

[השמש זרחה על לילה ארוך] / אלחי ינאי

ראש השנה / שי ישראלי

תתחיל ללכת

ביני אילני

פתחיל ללכת הם אומרים
אולי יקבע לך גם
אולי יקרא חמור
אולי יקרה משהו.
פתחיל ללכת
ובהתחלה כמו בהתחלה
איומילים
תן לדברים מלים הם אומרים
קרא להם בשמם
תצביע על הנקודה.
כל ההתחלות קשות הם אומרים
כמו קריעת גם
כמו זוג הם אומרים אם פתחיל
גבא סתיו
ועלה אחד בשולי הדרך
יושיט לך חבל
הצלה

כל תשרי

שי ישראל

כָּל תִּשְׁרֵי חִפְּשֵׁתִי מִקּוּם
בְּיִשְׁבֵּה כְּבָר לֹא בֵּיתִי בְּרֵרֶת מְחֻדָּל
אוֹלֵי אֶצֶל אַחֹתַי. כָּל תִּשְׁרֵי חֲלִיתִי
אֶכּוֹל הַתֵּלֶבְטוּיּוֹת תַּעֲיִתִי הַתַּעֲיִתִי הַתַּעֲיִתִּי
כָּל תִּשְׁרֵי בְּכִיתִי אוֹלֵי יֵשׁ אֶמוּנָה
שְׂאִין בָּהּ מְרַכְּבוֹת, אֶמוּנָה שְׂדוּמָה לְפָרַח.
כָּל תִּשְׁרֵי פִלְלֵתִי לְתִשְׁרֵי
שְׁלֹא יִגְמַר בְּחֶרֶף.

חורף שוב דופק

אלחי ינאי

חָרֵף שׁוּב דּוּפֵק
אֲנִי גְרוֹת שֶׁבֶת רוּעֵדוֹת
בְּחֵלוֹן פְּתוּחַ
אֲנֵא הַשֵּׁם
מִתְחַנֵּן עַל נַפְשִׁי
לְטַעַם בֵּין צְלִיפוֹת הַרוּחַ
מֵעֵין עוֹלָם הַבָּא

הַתְּכוּנּוֹת

איתן דקל

אתה עומד אל מול הכל
אתה עומד אל מול הכל
אתה עומד אל מול הָאֵל
הַיְחִידִי. אתה נמצא, אתה בְּיָדֵי
אתה עומד אל מול הַבְּלִיל הַבְּלָעֵדִי.

[כָּל מַכֵּל]

וְמָה מְכַל הַכֹּל יְהִיָּה יְיָ הַכֹּל
שְׂיִהְיֶה הַכֹּל]

אתה רכון, הכל רכון. הכל זקוף, אתה זקוף.
אתה רכון-זקוף לכל, הכל רכון-זקוף לכל. הכל נושם
וְחִמְצָנו חִמְצָנו הַכֹּל. וְחִמְצָנו
בְּכֹל
מַכֵּל.

הכל מעבר, אתה מעבר.
ראה לך עבר שְׂתִהְיֶה מְעַבְרוֹ
ראה לך תּוֹדֵד שְׂתִהְיֶה מְתוֹכוֹ

ראה לך הוֹנָה שְׁתַּנְתָּן לך הוֹנָתוֹ. אַתָּה
עוֹמֵד אֶל מוֹל הַכֹּל, הוּא יְדִידִי
הִנֵּה קְסוֹל, הִנֵּה הַבְּלִיל הַבְּלַעֲדִי.

הוראות בטיחות

משה בלאו

אל תדברו על הדברים.

אל תדברו על הדברים.

דברו על משקעי חלב, דברו על הכוסות;
הכיר שמתרוקן ומתמלא, הנדים הרוצות -
בעצם, אל תדברו על הנדים, עדן לא.
אל תדברו על מה שישן בלילות.

זו לא זהירות אם לא לבשתם כפפות;

לא עדינות בלי סימן שאלה.

אין בעולם שום משקפים שקופות

או סכין רד מספיק לבתק בקלה.

שבו, שבו עוד פעם,

עכשו שבו מבפנים

במקום שאינכם רגילים

ועכשו שימו לב, הדברים משתנים:

אל תגידו מלים.

תפילת עובר דרכים

שי ישראלי

אם לא תענה
לעוברי דרכים
למי אצק בגשם

צילך

גבריאל בומן

תְּשׁוּמַת־לֵב בְּקַפִּיץָה
אֶל לִילָה חוֹרֵק.
שָׁם, שְׁמִירָה עֲנִיָּה
מְטִילָה צֶל שׁוֹתֵק.

נְשִׁימוֹת עֲמֻקּוֹת מְלוֹוֹת צַעַד.
לַחֵן לְנִים אֶת אוֹצַר יוֹמָם:
רַחֲשׁ... קַפְּלֵי אֲוִיר שְׁחַר
בְּחֵלוֹם נְרַעַד עוֹלָמָם

מִפְּנֵי הַטְּרוּף נִטְשֵׁטְשָׁה הַדְּרֹךְ,
נְדִים רְצוֹת מְגִשְׁשׁוֹת.
אֶצְבְּעוֹת מְנַגְּנוֹת בְּנֶשֶׁק הַסַּר,
טוֹמְנוֹת תְּנוּי־רַעַד, לוֹחֲשׁוֹת.

חֲשֵׁכָה מְשַׁעֲשַׁעַת מְנוֹפֶפֶת
אֶל נְחֻפְזִים קָצִים לְעִמְדָתָהּ
מֵאֲזִינִים לְפַעֲימוֹת מְתַצְבּוֹת
דְּמָמָה שְׁהֶפְרָה אֶפְלָתָהּ

*

ביני אילני

אתה מרגיש תנועה רחוקה
חפוש מתרמז

אתה רוצה
לשעט את הירידה

להפגש עם התעופה

[בקפלי ההרים תהום]

אלחי ינאי

בְּקַפְּלֵי הַהַרִים תְּהוֹם

אֱלֹהִים וְאֲנִי

קוֹל קְדוֹם מְעוֹלָם

קוֹרָא מִקְּדָם

אֱלֹהִים וְאֲנִי

מִבְּרֵאשִׁית

הפקעה ב'

משה בלאו

מימי קורונה בעוז וגאון

אין לנו דְבַר בְּטֹבַע הַדּוֹמָם,
אוּמָה לְהַדְבִּיר עִם הָעֲצִים.
קִרְסָלִינוּ הַסְדּוּקִים, עֲטוּיֵי הַפְּלִסְטִיק
חוֹצְצִים

בִּינֵי לְבִין כָּל הָעֶפְרָר,
לְבִין כָּל הַקּוֹצִים.

כִּמָּה שְׂבַחוּץ, בַּחוּץ
כִּמָּה שְׂבַפְנִים, עֲדִין.

הַבִּית כֹּה נָקִי, נָקִי מִן הָעֶפְרָר.
לְעִמָּד עַל עֲמוּדִים;
לְפִסֵּעַ עַל בִּיצִים.

הדראמה הגדולה

ביני אילני

בגוף הָזֶה, כָּדָּ נְהַגְנוּ לומר,
מתרחשת הדראמה הגדולה

•

לְמַשָּׁל
כְּשֵׁאוֹמְרִים סְבִיוֹנִים
הַשְּׂפָתִים מִתְעַקְלוֹת מִשְׂמָחָה שׁוֹבְבָה
וְכִשְׁבוֹכִים
הַגּוֹף רוֹטֵט
לְסַחֵת שְׁלִיטָה עַל הַנֶּפֶשׁ בְּחִרְפָּתָהּ
(גוף קוֹדֵם לְמַהוּת, גוף קוֹדֵם)

•

הַגּוֹף הָזֶה יָכוֹל לְהִיּוֹת
בְּטוֹן רֶכָה אוֹ עֲמוּד שְׂדֵרָה
וּמְקַצֵּב הַלִּיכָה
אַרְבָּעָה רְבָעִים אוֹ שְׁלוֹשָׁה
(לְהַפְסִיק לְרוּחַ לְהִתְחִיל לְרַקֵּד)

•

לגוף הִזָּה הַשָּׁנָה, תִּתְפַּלְּלִי
לְתַנוּעָה נְכוֹנָה

אותיות או לא להיות

אילון חגי'י

שמעתי סיפור שהיה פעם חז"ל אחד שרצה שהתורה לא תשתכח, אז הוא זרע פשתן, טווה רשתות ציד, לכד צבאים, הכין מגילות, כתב עליהן אותיות, והלך לעיר שאין בה מלמדי תינוקות, כדי לקרוא את האותיות לילדים.

(הרהור #1, הלימוד נמצא בקצה של כלכך הרבה עשיה) אחרי שלימד את הילדים אותיות, המשיך ולימד אותם מקרא, ואז משניות ומשם ביקש מהם להמשיך ולשנות, ולהקריא את התורה זה לזה.

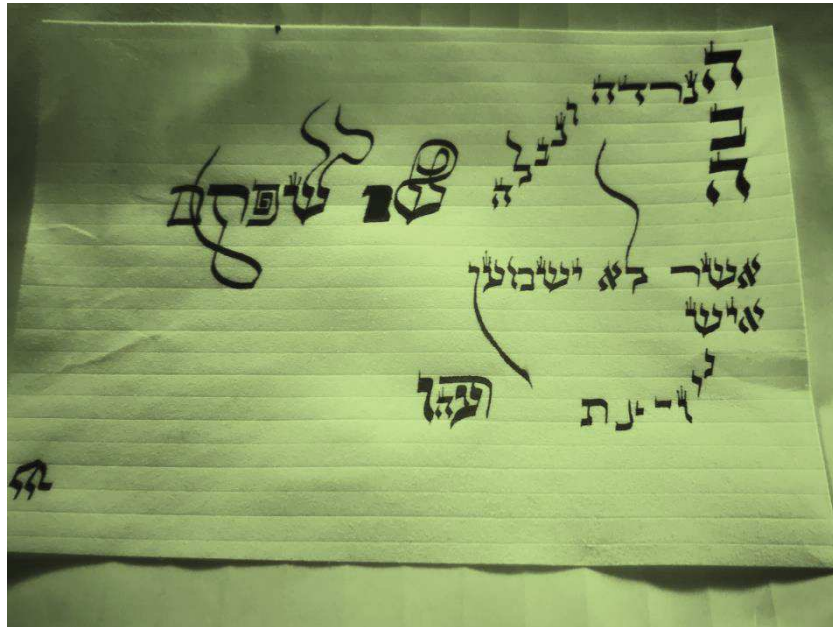
(הרהור #2, הדרך להבנות סיפור של חברה מתחיל בנתינת אמון באות. ללא האות, המובן מאליו, הבלתי מעורער, אין דרך להתחיל לדבר. מה פשר נשאר לאות כאשר אני מייתר אותה מצורתה? אם אמתח את הו' או אסלסל את הש' ואסתום את ס'. איזה עוגן יישאר כדי לספר?)

מספרים שהילדים האלה גדלו והפכו לילדים נורא מוצלחים, עם הרבה חלום ומרשמלויים עד עצם היום הזה.

(הרהור #3, ((רגע. הרהור #2.5, מה החוויה של השימוש בסמל, אות, כאשר אין בכלל התייחסות לתוכנה ולצורתה? המשתמש באותיות בתוך התרבות לא נותן דעתו על עודף המסרים והצמתים הפוליטיים שהוא נתון בתוכם כאשר הוא מסיים את

הגל הימני של האות ט ביתד הנטועה משמאל?? איך ממציאים
(אותיות?)

[השמש זרחה על לילה ארוך]

אלחי ינאי

השֶׁמֶשׁ זָרְחָה עַל לַיְלָה אָרוֹךְ
עַל תְּהוֹמוֹת עֲמָקִים
מִכָּל תְּהוֹם דְּמוֹתֶךָ נִצְטִיגָה לִי
מִבֵּין עָלִים וְעֲנָפִים
שׁוֹכֵב עֵינַי מִן הַרוּחַ
הַהוֹלֵכֶת מִקְצֵה עוֹלָם וְעַד קְצֵהוּ
שׁוֹרְקֶת מְרוֹסִים שֶׁהִתְאַרְכוּ
מִחֲשָׁכִים שֶׁחֲשָׁכוּ עֲלֵינוּ

ראש השנה

שי ישראלי

בְּכִסְאֵי מַאֲחֹרֵי כְּסֵאֵד הַרִיק
זָר קָלֹת וְזָכוֹנוֹת תְּפִלוֹתֵינוּ
אוֹלֵי כְּשַׁעְמֵדֶת אַחֲרוֹן בְּתַפְלָה
בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁעֵבֵר נִגְזַר דִּינָה
וְשִׁמְחָנוּ אַחֲלָנוּ וּבְרַכְנוּ
אֶת שְׁאֵין בְּגִדֵינוּ